

7 КРОКІВ ДО ПЕРЕМОГИ

Народ України вимагає від Президента України, Уряду України, Депутатів Верховної Ради України, Ставки Верховного Головнокомандувача негайно ініціювати й прийняти низку законодавчих актів які забезпечать життя країни за принципом "Все для фронту! Все для перемоги!"
Ось сім кроків, що необхідно здійснити задля досягнення перемоги:

Крок перший

Скорочення державного апарату на 80%. Приведення кількості чиновників, поліціантів, податківців, митників і робітників силових структур у відповідність до умов особливого періоду. З цього кадрового резерву скорочених держслужбовців всіх чоловіків призовного віку мобілізувати до армії.

Крок другий

Забезпечити поступову ротацію всіх держслужбовців, які не брали участі в бойових діях по захисту держави, на тих, хто участь в бойових діях брав. Надалі працювати в держустановах повинні мати право тільки громадяни, які брали участь у бойових діях, активно допомагали фронту та мають відповідні здібності та компетенцію.

Крок третій

Замінити примусову мобілізацію контрактним рекрутингом на добровільній основі. Обов'язкова мобілізація лишається лише для представників силових структур і держслужбовців. Забезпечити рекрутів-добровольців високими зарплатами, державним страхуванням життя, депозитом на випадок поранення або загибелі, соціальним пакетом пільг, який передбачає гранти після демобілізації на освіту для військового і його дітей, гранти на підприємницьку діяльність і підвищену пенсію.

Крок четвертий

Провести кадровий аудит в армії, мета якого прибрати штабну бюрократію. В армії повинні залишитися тільки ті військовослужбовці, які забезпечують реальну боєздатність. Ввести в армії принцип: кар'єрне просування і нагороди отримують тільки ті офіцери, які не втрачають особовий склад. Загибель особового складу має розглядатися як надзвичайна подія та розслідуватися. Винні у загибелі мають обов'язково понести покарання.

Крок п'ятий

Перерозподілити державний бюджет таким чином, щоб основна його частина — не менше 80%, витрачалася на потреби армії й оборони країни.

Фінансування життя в тилу повинно передбачати тільки витрати на критично важливу інфраструктуру. Заборонити на час ведення бойових дій фінансування робіт по благоустрою, будівництву нових споруд і доріг, ремонту вже наявних доріг і об'єктів що не належать до оборони країни й критичної інфраструктури.

Крок шостий

Ввести режим воєнної економіки. Для цього максимально забезпечити держзамовленнями на виготовлення зброї й оснащення армії українські підприємства і підприємців. Заборонити втручання в їх роботу державних і правоохоронних органів. Забезпечити пільгове пріоритетне кредитування виробників зброї. Запровадити спрощене оподаткування усім суб'єктам підприємницької діяльності з адмініструванням через банківську систему без участі податківців. Податкова має бути скорочена до 1000 осіб, звільнені чоловіки мобілізовані.

Крок сьомий

Відкрити західні кордони України для вільного пересування громадян. Заборона на виїзд повинна бути тільки для держслужбовців. Передати охорону наших кордонів і функції митників та прикордонників на наших західних кордонах європейським партнерам. Митників і прикордонників з цих ділянок кордону відправити в бойові частини ЗСУ.

Переваги прийняття зазначених кроків:

- ✓ дозволить скоротити державний апарат, зменшити бюрократію під час війни та позбавитись колаборантів у владі, оскільки не всі чиновники погодяться іти на фронт та ризикувати життям заради держави;
- ✓ дозволить суттєво скоротити бюджет невоєнних витрат і вивільнити кошти на воєнні потреби;
- ✓ дозволить поставити на ключові посади державників, що підтвердили своїми діями жертвність та право займатись функціями державного управління під час та після війни;
- ✓ дозволить нарешті провести не фейкову, а реальну люстрацію чиновників і унеможливить їх повернення через суд, оскільки повернення на робоче місце чинним законом буде вимагати участь у бойових діях;
- ✓ дозволить залишитись на робочих місцях саме тих посадовців, що вже пройшли тест на державність — брали участь в бойових діях і вже є моральними авторитетами — державниками;

- ✓ дозволить провести ротацію на фронті та замінимо бійців, що втратили боєздатність і вже фізично і морально не можуть більше перебувати в зоні бойових дій;
- ✓ дозволить чинним можновладцям в режимі реального часу усвідомити потреби на фронті та побачать помилки в організації управління державою;
- ✓ в разі підвищить ефективність державного управління і нарешті поставить країну на військові рейки, оскільки наповнить державний апарат та органи влади добровольцями та людьми, що мають емпатію, підтвердили свою жертвовність і точно знають, що потребують бійці на фронті і яка ціна зволікання в прийнятті рішень.

Обґрунтування

Головним дестабілізаційним чинником, який загрожує існуванню держави на третьому році повномасштабного вторгнення, виявилось питання мобілізації. У цьому нема нічого дивного, оскільки мобілізація державною владою розуміється виключно як вибіркоче вилучення з цивільного життя людей за критерієм нижчого соціального статусу.

Відповідно до вимоги Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» ст. 4 мобілізація становить: переведення національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, а також адміністративно-територіальних одиниць України на роботу в умовах особливого періоду.

Усупереч вимогам Закону Уряд України за два роки повномасштабної агресії так і не наважився перевести національну економіку, а також органи державного управління на роботу в умовах особливого періоду. Це підтверджується як в кількісних, так і в якісних показниках. А саме:

1. Не відбулося жодного скорочення чиновників, правоохоронців, інших категорій осіб, що отримують зарплатню з бюджету попри дефіцит бюджету бризко 40 млрд доларів або 20% ВВП.
2. Не скорочено жодного міністерства, відомства, органу, що виконує функцію державного управління та супутні функції, які фінансуються з державного бюджету і не є критичними під час війни.
3. Не урізано жодної мирної статі бюджету, не пов'язаних з підвищенням обороноздатності. Навпаки, продовжується збільшення витрат дефіцитних ресурсів на недоречні під час війни цілі.

Це підтверджується конкретними цифрами:

- ✓ Державним бюджетом 2024 року передбачене фінансування апарату чиновників в сумі 112 млрд грн. Це при тому, що у 2023 році ця цифра складала 99,79 млрд грн (тобто збільшено на 12 млрд грн).
- ✓ Лише в бюджеті на 2024 рік порівняно з 2023 роком фінансування міністерств, що не пов'язані безпосередньо з підвищенням обороноздатності країни, було збільшено на 255 млрд грн.
- ✓ Навіть при збільшенні оборонного бюджету у 2023 році порівняно з 2022 роком майже у два рази (до 2097,6 млрд грн), бюджет невоєнних витрат у 2023 році порівняно з 2022 роком збільшився на 6,6% і склав 2767,4 млрд грн.

Це все відбувається в той час, коли на фронті не вистачає всього: фортифікаційних споруд, озброєння, снарядів, новітніх технологічних засобів ведення бою.

Згідно з заявами міністра стратегічних галузей промисловості Олександра Камишіна виробничі потужності оборонного комплексу України цього року становлять 18 млрд доларів. При цьому в бюджеті закладено на виготовлення озброєння і снарядів для Сил Оборони лише 6 млрд доларів. Тобто, виробничі потужності ОПК на цей рік Урядом України заплановано завантажити лише на 1/3! Тим часом сьогодні в органах місцевої влади працюють 944 тис. осіб, у міністерствах – 560 тис., на держслужбі – 160 тис., у держагентствах – 155 тис., у держінспекціях – 2,8 тис., у нацкомісіях – 1,8 тис. Це понад 1,8 млн осіб. Загальна кількість осіб, що отримувала зарплату з державного бюджету до війни складала приблизно 4,8 млн. Пенсію сьогодні отримують близько 10,5 млн. Економічно активними особами на початок активної фази війни було близько 11,7 млн, з них працювало тільки орієнтовно 9–9,3 млн. Ще приблизно 8 млн виїхало з України після повномасштабного вторгнення агресора!

Судячи з фінансування бюджетної сфери, масової втечі цієї категорії не відбулося, а якась кількість економічно активних людей стала до лав Сил Оборони й також зараз фінансується з державного бюджету. Тобто, за найкращим прогнозом, зараз на одну економічно активну людину приходится 1,5 особи, що отримують кошти з загального бюджету. Водночас попри постійні звернення та вимоги суспільства щодо перегляду кошторису бюджету 2023/2024 років, та зміну якості управління, сьогоднішні управлінці неохоче ідуть на діалог з суспільством і зволікають зі скороченням кількості працівників державного сектору та фінансування витрат, не пов'язаних з підвищенням обороноздатності країни.

Це не веде до консолідації суспільства, підриває довіру та підтримку з боку західних партнерів та порушує норми Конституції України та закони України, які чітко вимагають дії щодо переведення економіки та системи державного управління на роботу в умовах особливого періоду.

Це підтверджується й останніми заявами, такими як: "Прем'єр-міністр Шмигаль на петицію з вимогою переспрямувати кошти, призначені для виробництва телемарафону "Єдині новини" і телеканалу "FreeДом", на фінансування потреб української армії відповів, що це — недоцільно. А голова Комітету з питань фінансів, податкової та митної політики Гетманцев відреагував на таку петицію словами, що перерозподілу грошей з телемарафону на ЗСУ та скорочення держапарату це — відверта дичина". Виходячи з заяв та дій сьогоднішніх управлінців їх такий стан речей та хід війни повністю влаштовує. На жаль, Закон Про мобілізацію став додатковим підтвердженням, що управлінці відмежовуються від безпосередньої участі в бойових діях, а для решти громадян пропонується лише "батіг" у вигляді примусу та покарання за ухилення від призову до Сил Оборони.

За такого підходу уникнення співучасті у бойових діях, недостатнього фінансування потреб фронту та відвертого примусу цивільного населення до участі у війні прірва між суспільством і управлінцями буде лише поглиблюватись і приведе до втрати обороноздатності країни. Ми не можемо цього допустити й вважаємо, що прийшов час всім правоохоронцям, держслужбовцям та іншим робітникам бюджетної сфери, які ще не служили протягом цієї війни, теж проявити свою державницьку позицію та піти служити у Силах Оборони відповідно кваліфікації та військової спеціальності. Президент про це говорив під час підсумкової прес-конференції 2023 року: «Всі державні діячі мають бути моральним прикладом. Такого на жаль немає».

Настав час моральних авторитетів і державників на державних посадах. Наші захисники, які зараз перебувають в Силах Оборони, мають повернутися до своїх родин і відпочити, заспокоїти нерви та отримати час, щоб загоїлися рани. Також вони можуть гідно замінити на посадах держслужбовців, бюджетників, правоохоронців тощо, які мають проявити свою державницьку позицію, мобілізуватися і піти захищати український народ, про що вони давали присягу йдучи на службу в державні органи. На додаток, ми впевнені, що саме добровольці і є тими моральними авторитетами, про які йшлося на прес-конференції Президента.

Саме вони проявили державницьку позицію 24 лютого і стали на захист Батьківщини свідомо. Саме вони два роки на своїх плечах несли тяготи та

жахи війни. І саме вони зможуть стати тою рушійною силою, що зламає хребет корупції та скоріше налагодить порядок в установах та відомствах, розуміючи, якою дорогою ціною досягнута ця можливість реформувати країну, наблизити її до стандартів Європейського Союзу. Про саме такі результати аналогічних ротацій свідчить досвід Ізраїлю, Франції тощо. Петиція з такою вимогою була розміщена на офіційному сайті Президента України (<https://petition.president.gov.ua/petition/223944>) і майже за дві доби набрала необхідні 25 тисяч підписів для розгляду Президентом.

Враховуючи постійну загрозу з боку Російської Федерації також важливо запровадити обов'язкове здобуття військової професії українцями віком від 18 до 27 років. Участь в ТРО, володіння зброєю буде головною складовою обороноздатності країни й базою для рекрутингу у бойові підрозділи ЗСУ, а також базою для подальшого добору в органи державного управління.

На наш погляд, прийшов час українському народу, як єдиному суверену і джерелу влади сформулювати власний план перемоги, затвердити його на першому всенародному референдумі та вимагати від керівного класу його втілення.